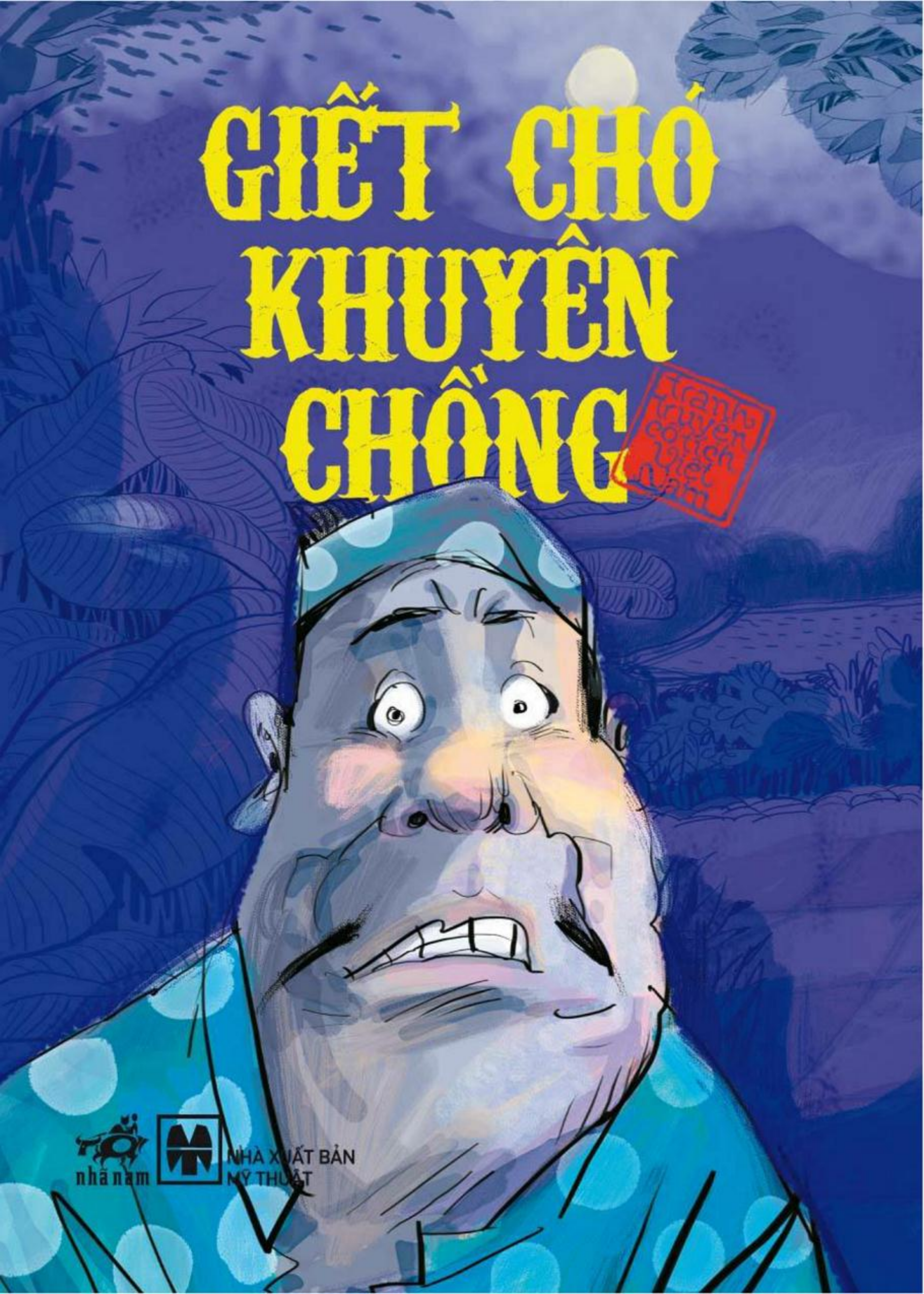
GIẾT CHÓ KHUYÊN CHỒNG

nhã nam

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

GIẾT CHÓ KHUYÊN CHỒNG

HOÀNG OANH *kể*,
KIM DUẨN *vẽ*

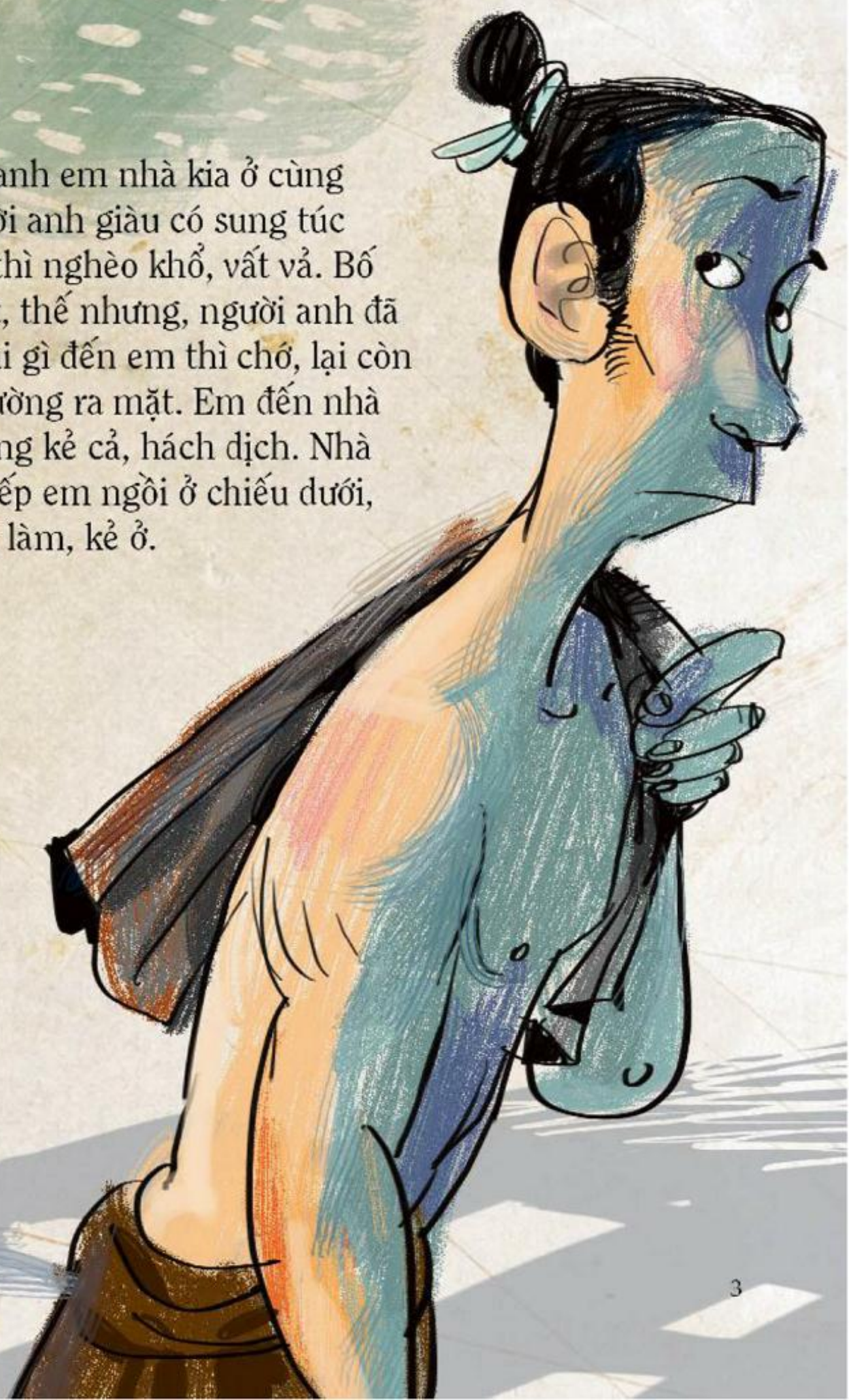
nhã nam
NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

www.SachVui.Com

Nhà đông khách, chú ra ăn với đám người làm cho tiện!

www.SachVui.Com

Xưa có hai anh em nhà kia ở cùng một làng. Người anh giàu có sung túc còn người em thì nghèo khổ, vất vả. Bố mẹ đều đã mất, thế nhưng, người anh đã chẳng đoái hoài gì đến em thì chớ, lại còn tỏ vẻ khinh thường ra mặt. Em đến nhà thì anh giở giọng kẻ cả, hách dịch. Nhà có giỗ thì chỉ xếp em ngồi ở chiếu dưới, cùng với người làm, kẻ ở.

www.SachVui.Com

Có việc gì, quan bác cứ sai bảo

Các chú đến chơi với anh cứ thoải mái đi!

www.SachVui.Com

Hàng ngày hắn ta rất hay đàn đúm với một đám những kẻ vô công rồi nghề: lúc thì bài bạc thâu đêm, khi lại rượu chè suốt sáng. Đối với đám bạn bè thường xuyên bù khú ấy, hắn sẵn sàng vung tay quá trán, cho vay cho mượn không nề hà, trong khi với chính em trai ruột thì lại hết sức keo kiệt.

www.SachVui.Com

Người em trai tuy vậy cũng lẳng lặng chịu đựng, tịnh không có gì phàn nàn hay hỗn hào với anh.

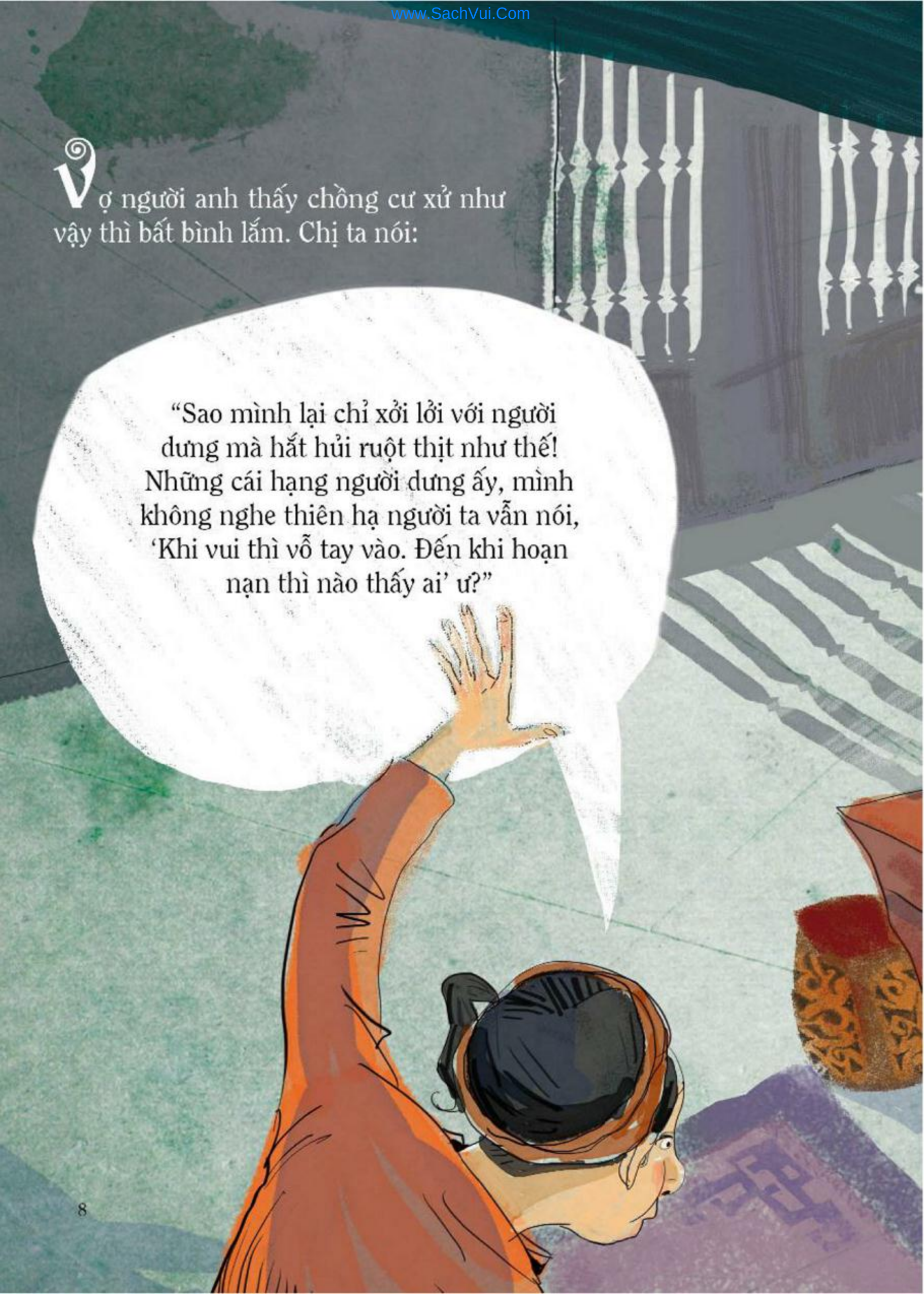
www.SachVui.Com

Vâng, cứ tùy anh quyết định!

www.SachVui.Com

Vợ người anh thấy chồng cư xử như vậy thì bất bình lắm. Chị ta nói:

"Sao mình lại chỉ xởi lởi với người dưng mà hắt hủi ruột thịt như thế! Những cái hạng người dưng ấy, mình không nghe thiên hạ người ta vẫn nói, 'Khi vui thì vỗ tay vào. Đến khi hoạn nạn thì nào thấy ai' ư?"

www.SachVui.Com

Người chồng nghe vợ nói thế thì tỏ ra bực mình, sẵng giọng:

"Đã dốt nát lại còn nói chữ! Các cụ đã chả dạy: 'Giàu vì bạn, sang vì vợ', rồi lại còn, 'người dưng có ngãi thì đãi người dưng. Anh em vô ngãi thì đừng anh em' đó sao! Còn thằng chú nó, thì đời cua cua máy, đời cáy cáy đào. Nó giỏi thì nó hưởng, nó dốt thì nó chịu! Nó bằng với bạn bè tôi sao được!"

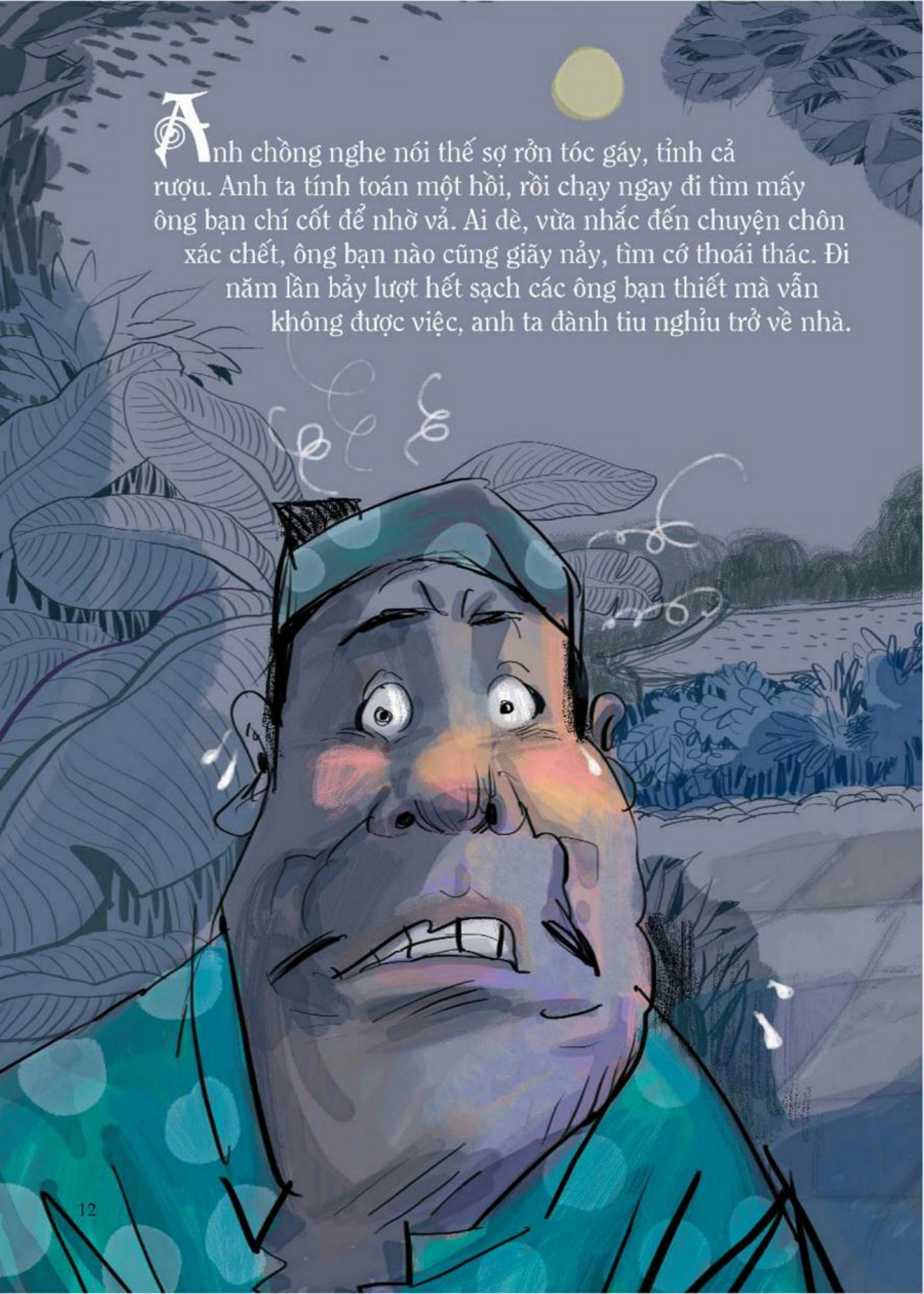

Người vợ nghe chồng lớn tiếng thì thở dài mà nhịn đi cho êm cửa nhà. Tuy nhiên, chị vẫn rắp tâm nghĩ cách để cho chồng hồi tâm chuyển ý. Một hôm người chồng đi vắng, chị vợ ở nhà đánh chết một con chó rõ to và lấy chiếu cột lại thật chặt rồi để ở xó vườn.

Xẩm tối, anh chồng đi đánh chén về, chị vợ làm ra vẻ sợ hãi, bấu tay chồng nói rằng:

"Buổi trưa, có một thằng bé đến ăn xin, tôi chưa kịp cho thì nó đã giở giọng chửi bới. Tôi tức mình phang cho nó một đòn gánh. Ai ngờ trúng vào chỗ phạm, nó lăn ra chết. Tôi sợ quá, mới bó chiếu để ở góc vườn kia. Bây giờ mình hãy nhờ ai đó mang đi chôn ngay, không được để làng xóm hay biết!"

Anh chồng nghe nói thế sợ rởn tóc gáy, tỉnh cả rượu. Anh ta tính toán một hồi, rồi chạy ngay đi tìm mấy ông bạn chí cốt để nhờ vả. Ai dè, vừa nhắc đến chuyện chôn xác chết, ông bạn nào cũng giãy nảy, tìm cớ thoái thác. Đi năm lần bảy lượt hết sạch các ông bạn thiết mà vẫn không được việc, anh ta đành tiu nghỉu trở về nhà.

Em đang đau... răng,
không cuốc đất được,
mong quan bác
thông cảm!

Nhanh lên anh, không thì rách việc đấy!

Chị vợ thấy vậy bèn nói: "Thế thì mình sang nhờ chú nó xem sao!" Anh ta bèn chạy sang nhà em. Người em tức thì đến ngay, nghe thủng chuyện, liền cùng hai anh chị khiêng cái xác đi chôn luôn, không chút nề hà. Xong việc, còn dặn dò anh chị cẩn thận, rồi mới về.

Khi em trai đã về rồi, người vợ mới bảo:

"Đấy, thấy chưa! Tôi nói có sai bao giờ! Mình từ rày thì đừng có mà giao du với những ngữ bạn bè kia nữa nhé! Người ta nói có bao giờ sai đâu. Thật là: 'Bạn bè mấy kẻ đá vàng. Hòng khi mưa nắng nhỡ nhàng cậy nhau'! Tôi bảo thật, hôm nay mà không có chú nó thì nhà mình khốn to rồi!"

Anh chồng nghe vợ nói vậy, có vẻ hối hận lắm, bụng bảo dạ từ nay sẽ rút kinh nghiệm.

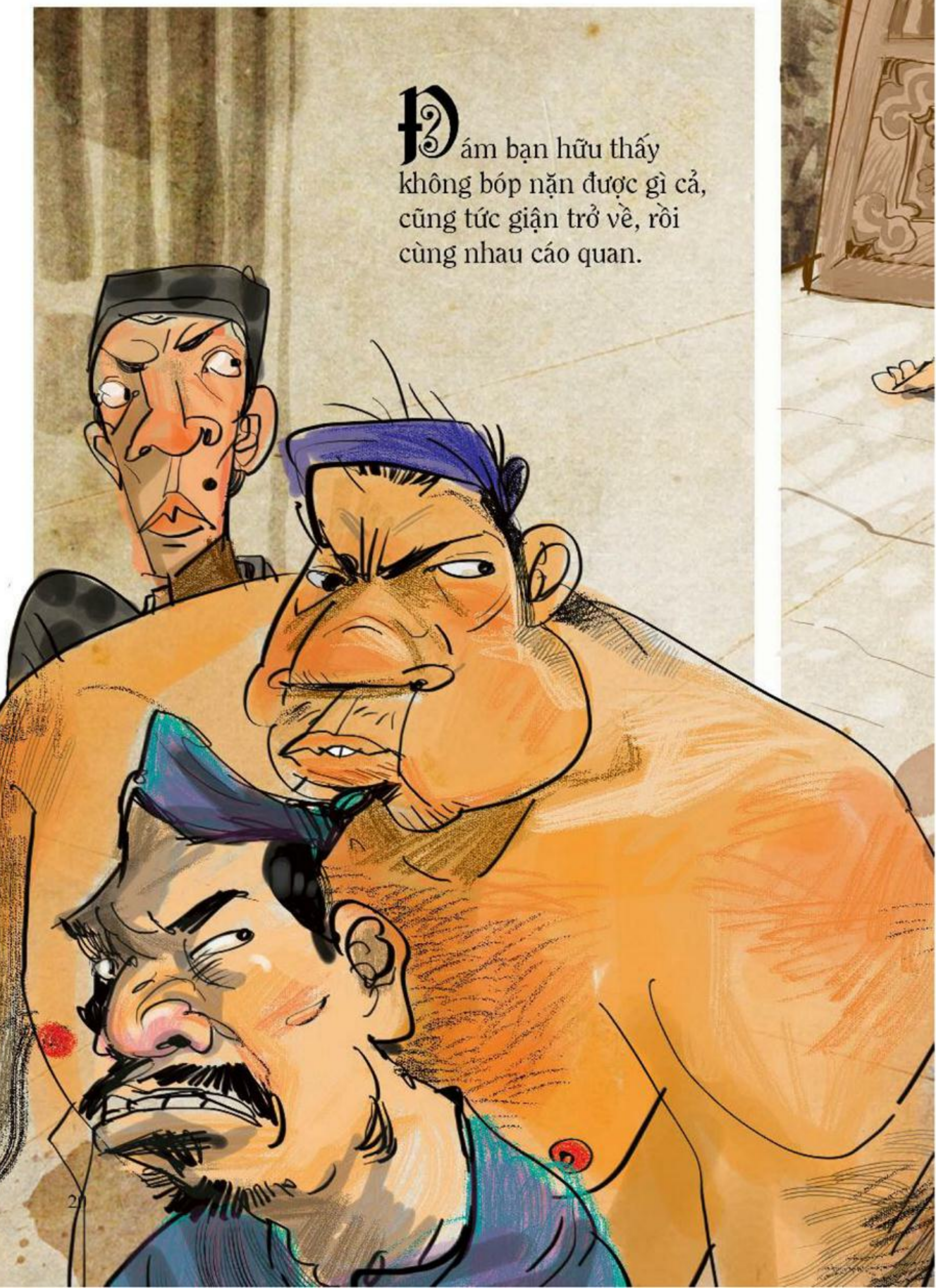

Ai ngờ, ngay sáng hôm sau, kinh nghiệm chưa kịp rút, vừa dậy đã thấy mấy ông bạn quý kéo đến đầy nhà. Tưởng là hai vợ chồng đánh chết người phi tang thật, nên bọn họ đã giở mặt, đòi phải đưa tiền bạc ra mới chịu ỉm đi cho.

Tài giỏi thì đi bẩm quan đi, đây không có bạc đâu!

Anh chồng hoảng hốt, toan đưa bạc ra thật, nhưng chị vợ đã một mực không nghe, lại còn thách họ muốn làm gì thì làm!

Đám bạn hữu thấy
không bóp nặn được gì cả,
cũng tức giận trở về, rồi
cùng nhau cáo quan.

Bẩm quan, trong thôn có vụ giết người ngay giữa ban ngày, con xin bẩm báo...

...Nay giải vợ chồng lên công đường để điều tra vụ án...

Thôi chết, lần này có mà đi tù mọt gông

Quan phủ tức khắc cho trát bắt hai vợ chồng. Khi lính tới đọc lệnh bắt, người chồng mặt cắt không còn hột máu, trong khi vợ vẫn điềm nhiên như không.

Trước công đường, khi quan tra hỏi, người vợ mới khai rõ đầu đuôi câu chuyện giết chó để thử bạn chồng và khuyên chồng ra sao.

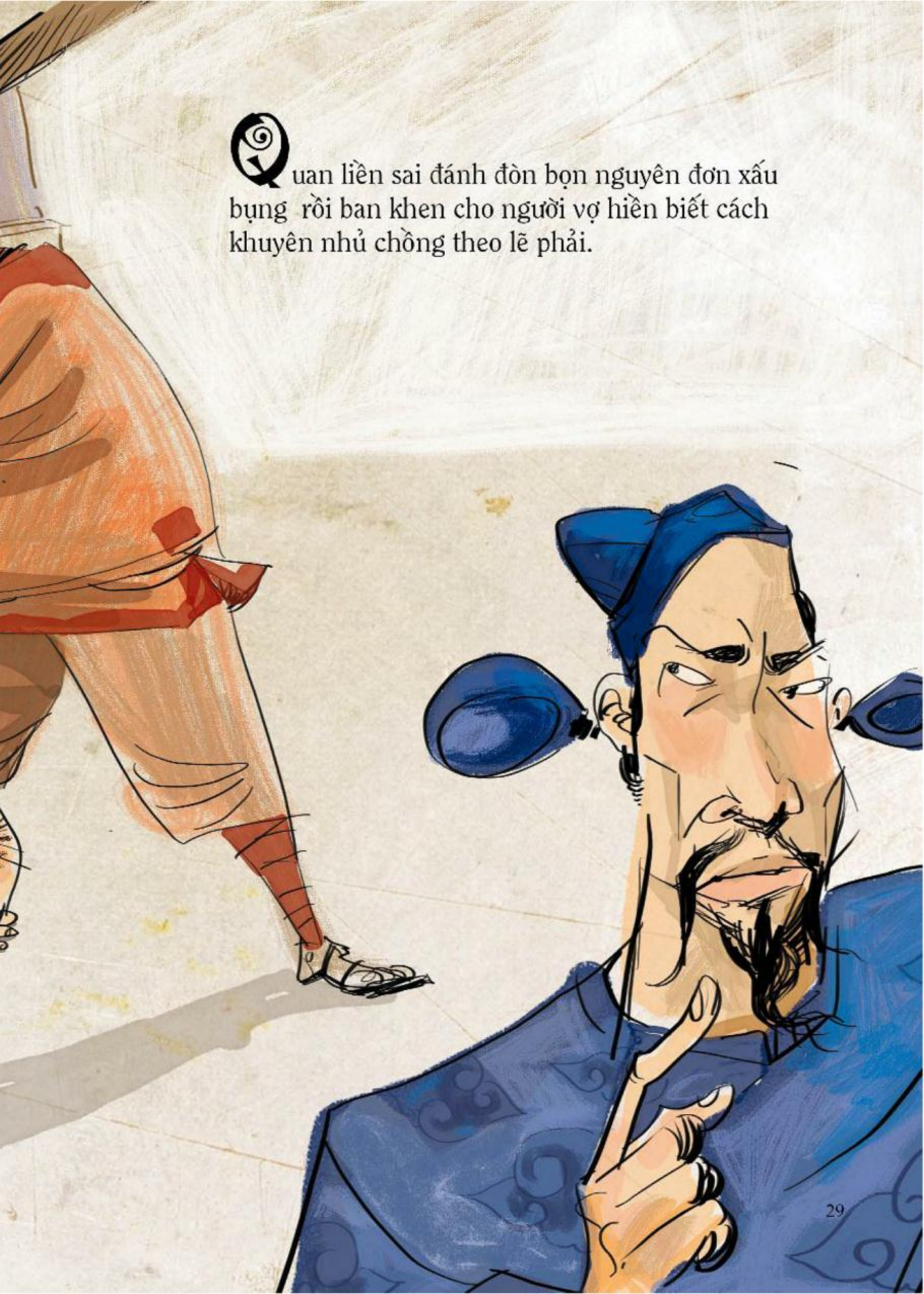

Quan tức tốc cho lính đến bãi hoang quật xác lên xem. Quả nhiên thấy một con chó to đùng!

UI... DA...
ŐI...

Quan liền sai đánh đòn bọn nguyên đơn xấu bụng rồi ban khen cho người vợ hiền biết cách khuyên nhủ chồng theo lẽ phải.

Từ đó, người chồng cạch hẳn mặt những ông bạn quý khi trước và quan tâm đến em, lo lắng cho em thật lòng.

GIẾT CHÓ KHUYÊN CHỒNG

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2011.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT
44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản
ĐẶNG THỊ BÍCH NGÂN
Biên tập: Minh Châu
Trình bày: Mai Mai

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty Cổ phần In Viễn Đông. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 391-2011/CXB/11-18/MT và quyết định xuất bản số 100/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 21.4.2011.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2011.

Liên kết xuất bản và phát hành:
Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam
1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội
Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh
Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034
Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn